

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

เรื่อง

การพัฒนาทักษะทางด้านการพูดของเด็กปฐมวัยโดยใช้หนังสือนิทาน

ผู้วิจัย

นางสาวศวรรณญาณากานต์ มะลิซ้อน

รหัส ๕๗๑๐๓๑๓๒๑๒๒๐

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

รายวิชาการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ ๒

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ศูนย์นครราชสีมา)

ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๑

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

เรื่อง

การพัฒนาทักษะทางด้านการพูดของเด็กปฐมวัยโดยใช้หนังสือนิทาน

ผู้วิจัย

นางสาวศวรรณญาณากานต์ มะลิซ้อน

รหัส ๕๗๑๐๓๑๓๒๑๒๒๐

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

รายวิชาการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ ๒

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ศูนย์นครราชสีมา)

ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๑

การพัฒนาทักษะทางการพูดของเด็กปฐมวัยโดยใช้หนังสือนิทาน

ชื่อผู้วิจัย นางสาวศรณฎฎากานต์ มะลิซ้อน

ปีที่ทำวิจัย เทอมที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๑

บทนำ

การจัดการศึกษาระดับปฐมวัยมีความสำคัญอย่างยิ่งในการวางรากฐานของชีวิตเพราะการเป็นผู้ใหญ่ที่ดีมีคุณภาพในวันข้างหน้า จะต้องได้รับการปูพื้นฐานที่ดีมาตั้งแต่ปฐมวัยช่วง ๖ ปีแรก ของชีวิตเป็นช่วงที่เด็กมีพัฒนาการในทุกด้านรวดเร็วมาก โดยเฉพาะสติปัญญา (นิตยา คชภักดี . ๒๕๓๐ : ๑๖) ซึ่งสอดคล้องกับ เพียเจต์ (Piaget) ได้กล่าวว่าพัฒนาการทางด้านสติปัญญาที่เกิดขึ้นในวัยก่อนปฐมวัยนี้จะเป็นรากฐานให้แก่พัฒนาการทางด้านปัญญาในระดับต่อ ๆ ไปและในการพัฒนาประชากรประเทศควรเริ่มตั้งแต่ปฐมวัย เพราะเด็กพัฒนาทั้งทางร่างกาย สติปัญญาสังคม บุคลิกภาพอย่างรวดเร็ว ประสบการณ์ที่เด็กได้รับในช่วงแรกมีอิทธิพลอย่างยิ่งในการพัฒนาขั้นต่อ ๆ ไป (ดวงเดือน ศาสตรภัก . ๒๕๒๒:๑๐ - ๑๘)

ภาษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ การอยู่ร่วมกันในสังคมจำเป็นต้องใช้ภาษาในการสื่อสารความหมายซึ่งกันและกันเพื่อแลกเปลี่ยนถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ทักษะคติ ตลอดจนประสบการณ์ให้ผู้อื่นเข้าใจ ซึ่งจะทำให้มนุษย์สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างราบรื่น ภาษาเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ต้องอาศัยทักษะการฟัง การพูดซึ่งเป็นพื้นฐานของการอ่านและการเขียน เพื่อติดต่อทำความเข้าใจกับผู้อื่นเข้าใจตนได้ (จินตนา สุทธจินดา.๒๕๒๒:๒)

การพูดและการสนทนาจึงมีความสำคัญต่อมนุษย์เป็นอย่างมาก ทั้งในชีวิตประจำวัน และชีวิตการทำงาน การพูดเป็นเครื่องมือสำคัญของการติดต่อสื่อสาร ที่จะนำไปความสำเร็จในชีวิต ทั้งนี้เพราะมนุษย์ต้องใช้ภาษาอยู่เสมอและใช้คำพูดในการสื่อถึงบุคคล (Persoral media) หรือเป็นวิธีทางหนึ่งในการถ่ายทอดชักนำเอาความรู้สึกนึกคิดของตนมาตีแผ่ แสดงให้ผู้อื่นได้ทราบละเอียดเข้าใจ เมื่อเป็นเช่นนี้การพูดจึงเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่น (วิรัช อภิรัตน์กุล .๒๕๒๔:๑- ๓) ดังนั้นการพูดการสนทนาที่ถูกต้องเหมาะสมจึงเป็นการสร้างบุคลิกภาพที่ดีสำหรับบุคคลในอนาคต

การส่งเสริมการพูดให้กับเด็กปฐมวัยมีหลายวิธี เช่น การร้องเพลง การเล่นเกมบทบาทสมมติ ฯลฯ แต่ในที่นี้ผู้วิจัยสนใจที่จะใช้หนังสือนิทานในการส่งเสริมทักษะการพูดของเด็กปฐมวัย เพราะธรรมชาติของเด็กปฐมวัยจะชอบฟังนิทานที่มีรูปภาพประกอบจะช่วยกระตุ้นให้เด็กอยากกรู้อยากเห็น โดยใช้ภาษาพูดสนทนาสื่อสารกับครูเป็นการกระตุ้นให้เด็กอยากพูดทุกวันจะทำให้เด็กมีพัฒนาการด้านภาษาดีขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

๑. เพื่อพัฒนาทักษะทางการพูดของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมเล่านิทาน
๒. เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการด้านการพูดของเด็กปฐมวัย ระหว่างก่อนและหลังใช้หนังสือนิทาน

ขอบเขตการวิจัย

๑. ขอบเขตด้านประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยได้แก่ เด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลสะเดา อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน ๑๘ คน

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ เด็กปฐมวัย ชาย หญิง จำนวน ๕ คน

การได้มาของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธี เลือกแบบเฉพาะเจาะจงจากกลุ่มเด็กปฐมวัยที่มีปัญหาด้านการพูด

๒. ด้านตัวแปร

ตัวแปรในการวิจัย ประกอบด้วย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ หนังสือนิทาน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะด้านการพูดของเด็กปฐมวัย

๓. ด้านเนื้อหา การวิจัยนี้ดำเนินการในหน่วยการเรียนรู้ สัตว์โลกน่ารัก สารการเรียนรู้ สิ่งต่างๆ รอบตัว ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้กิจกรรมเสริมประสบการณ์ จำนวน ๕ วัน วันละ ๒๐ นาที จำนวน ๑ สัปดาห์

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในกรณีศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูด

- ความหมายของการพูด
- ความสำคัญของการพูดและการสนทนา
- ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาพูดของเด็กปฐมวัย
- ความพร้อมของอวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการพูดของเด็ก
- กระบวนการพูดของเด็กปฐมวัย
- ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดมากพูดน้อยในเด็กปฐมวัย
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูด

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเล่านิทาน

- ความหมายของนิทาน

- ประเภทของนิทาน
- นิทานที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัยต่าง ๆ
- ประโยชน์ของนิทาน
- การเลือกนิทาน
- คุณค่าของนิทาน
- เทคนิคการเล่านิทาน
- จุดมุ่งหมายของการเล่านิทาน
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเล่านิทาน

นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย

เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กชาย-เด็กหญิง อายุ ๓ ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปฐมวัยห้อง ๒ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๑ ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลสะเดา อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

ทักษะพื้นฐานด้านการพูด หมายถึง ความสามารถของเด็กปฐมวัยในการออกเสียง ใช้คำพูดในโอกาสต่างๆ

กิจกรรมการเล่านิทาน หมายถึง กิจกรรมที่ครูเล่านิทานประกอบหนังสือนิทาน ที่ส่งเสริมทักษะทางด้านการพูด โดยใช้นิทานเรื่องผีน้อยเรียนรู้สีและนิทานเรื่องหมวกของลุงวงกลม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย พัฒนามาจาก แนวคิด การพูดและการสนทนา จึงมีความสำคัญต่อมนุษย์เป็นอย่างมาก ทั้งในชีวิตประจำวัน และชีวิตการทำงาน การพูดเป็นเครื่องมือสำคัญของการติดต่อสื่อสารที่จะนำไปความสำเร็จในชีวิต ทั้งนี้เพราะมนุษย์ต้องใช้ภาษาอยู่เสมอและใช้คำพูดในการสื่อถึงบุคคล (Personal media) หรือเป็นวิธีทางหนึ่งในการถ่ายทอดชักนำเอาความรู้สึกนึกคิดของตนมาตีแผ่ แสดงให้ผู้อื่นได้ทราบละเอียดเข้าใจ เมื่อเป็นเช่นนี้การพูดจึงเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่น (วิรัช อภิรัตน์กุล .๒๕๒๔:๑- ๓)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งให้ครูและผู้ปกครอง หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกันเด็กปฐมวัย โดยใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมทักษะทางด้านการพูดของเด็กปฐมวัย

การศึกษานี้เป็นการศึกษาแบบกรณีเจาะจง ของเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลสะเดา อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ชั้นอนุบาล ๑ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๑ จำนวน ๕ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน
2. แผนการบันทึกการสังเกตพฤติกรรมทางการพูด

การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

๑. แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน

- ศึกษาเอกสารนิทานสำหรับเด็ก ๓ ปี
- กำหนดกิจกรรมการเล่านิทานจำนวน ๖ แผ่น

๒. แบบบันทึกการสังเกตการณ์พูด

- การสร้างแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมทางการพูด ซึ่งใช้แบบสังเกตพฤติกรรม และจดบันทึกทางการพูด

กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล

๑. การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลสะเดา อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ชั้นอนุบาล ๑ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๑ จำนวน ๕ คน ชาย - หญิง ซึ่งมีปัญหาทางการพูด จึงได้รับการส่งเสริมทักษะทางการพูด

๒. การดำเนินการศึกษาครั้งนี้ จัดโดยการให้เด็กร่วมกันทำกิจกรรมเล่านิทาน ซึ่งการที่เด็กได้ร่วมทำการทดลองในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๑ โดยใช้ระยะเวลาในการทดลอง ๑๐ ครั้ง ซึ่งจัดให้เด็กร่วมทำกิจกรรมการเล่านิทานที่หลากหลาย และถามความสนใจของเด็ก การศึกษานี้จัดเป็นลักษณะของกลุ่มเล็ก และมีการจดบันทึก การสังเกตพฤติกรรมทางการพูด การศึกษา โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลอง และจดบันทึกการสังเกตพฤติกรรมด้วยตนเอง

ระยะเวลาการเก็บข้อมูล

ระยะเวลาการเก็บข้อมูล ๑๐ วัน ครั้งละ ๒๐ นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการสังเกต โดยการจดบันทึกพฤติกรรมทางการพูดของเด็กปฐมวัย จำนวน ๕ คน โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการสังเกตพฤติกรรมเด็กที่แสดงออกทางการพูดและนำมาจดบันทึกเป็นข้อมูลดิบ

ดังนั้นการศึกษาทำงานวิจัยในครั้งนี้ จึงไม่ใช่เกณฑ์การให้คะแนนกับเด็ก

ครั้งที่ ๒

น้องเอกกับน้องปีเล่าถึงเรื่องในนิทาน ได้แต่ยังออกเสียงไม่ค่อยชัดเจน ในคำว่าดวงจันทร์และ
กระต่าย น้องซีกับน้องดีพูดได้ชัดแต่ยังเล่าเรื่องที่ฟังยังไม่คล่อง

ครั้งที่ ๓

น้องเอกกับน้องปีพูดถึงชื่อตัวละครยังไม่ค่อยชัด น้องซีพูดคำว่าตาอยู่ยังไม่ชัด น้องดีพูดได้ยังไม่ค่อย
ชัด

ครั้งที่ ๔

น้องเอพูดคำว่าตาอินยังไม่ค่อยชัด น้องปีพูดพูดได้เป็นเรื่องราวในนิทานแต่ออกเสียงยังไม่ชัดเจนใน
คำว่าตาอิน น้องซีพูดได้ชัดเจนแต่ยังเล่านิทานไม่คล่อง น้องดีพูดชื่อตัวละครได้ชัดและเล่าเรื่องได้มากขึ้น

ครั้งที่ ๕

น้องเอกกับน้องปีพูดคำว่ากระรอกยังไม่ชัด น้องซีพูดได้ชัดแต่ยังไม่คล่องในการเล่าเรื่องราว
เพราะเวลาเล่ายังติดขัด พูดเบา น้องดีเล่าเรื่องอย่างคล่องและชัดเจน

ครั้งที่ ๖

น้องเอพยายามออกเสียงคำว่ากระรอกบ่อย น้องปีพูดถึงเรื่องราวในนิทานได้คล่องแต่ยังออกเสียง
ไม่ค่อยชัด น้องซีพูดได้ชัดเจนแต่เล่าเรื่องยังไม่คล่อง น้องดีเล่าเรื่องได้อย่างต่อเนื่องและชัดเจน

ครั้งที่ ๗

น้องเอพูดคำว่าคาบเนื้อมีไม่ชัด น้องปีพูดได้คล่องแต่ยังออกเสียงยังไม่ค่อยชัด น้องซีและน้องดี
พูดได้ชัดเป็นเรื่องราวได้มากขึ้น

ครั้งที่ ๘

น้องเอเล่าเรื่องราวได้มากขึ้นและจะพูดคำว่าคาบเนื้อบ่อย ๆ น้องปีพยายามออกเสียงให้ชัด น้องซี
กับน้องดีพูดได้ชัดเจน เล่าเรื่องได้มากขึ้น

ครั้งที่ ๙

น้องเอกกับน้องปีพูดถึงตัวละครและพยายามพูดให้ชัด น้องซีกับน้องดีพูดได้ชัดเจนและเล่าเรื่องราว
ในนิทานได้คล่อง

ครั้งที่ ๑๐

น้องเอกกับน้องปีพูดคำว่าสีนวลยังไม่ค่อยชัด น้องซีเล่าเรื่องในนิทานได้อย่างต่อเนื่อง น้องดีเล่า
เรื่องราวได้มากขึ้น

ครั้งที่ ๑๑

น้องเอกกับน้องปีเล่าเรื่องในนิทานได้คล่องแต่การออกเสียงไม่ชัดคำว่ายักษ์ น้องซีพูดประโยชน์ของ
ผักได้ น้องดีพูดได้ชัดเจนและเล่าเรื่องราวได้มากขึ้น

ครั้งที่ ๑๒

น้องเอกกับน้องปีพยายามออกเสียงจนชัดขึ้น น้องซีกับน้องดีพูดได้ชัดเจนและเล่าเป็นเรื่องราวได้มากขึ้น

สถิติที่ใช้

สถิติของการทำงานวิจัยในครั้งนี้เป็นการส่งเสริมทักษะทางด้านภาษาพูด เพื่อส่งเสริมการพูดโดยใช้นิทานประกอบภาพและการหาประสิทธิภาพของนิทานที่นำมาเล่ากับเด็กปฐมวัยฟัง โดยการเล่าแบบซ้ำ ๆ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมทักษะในการพูด โดยใช้นิทานประกอบหนังสือนิทาน ประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้เป็นเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลสะเดา อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ชั้นอนุบาล ๑ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๑ จำนวน ๕ คน โดยได้ดำเนินการดังนี้

- สังเกตพฤติกรรมในแต่ละครั้งที่เล่านิทาน โดยการจดบันทึกพฤติกรรมที่นักเรียนได้แสดงออกในขณะฟังนิทานของเด็กปฐมวัยจำนวน ๕ คน
- สังเกตการตอบโต้กับครูและเพื่อน ๆ ด้วยกันในขณะทำกิจกรรมการเล่านิทาน และกิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมเสรี โดยผู้ทำการวิจัยได้จดบันทึกพัฒนาการทางด้านภาษา
- สังเกตการเล่านิทานในกิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่มีเด็กปฐมวัยจำนวน ๑๘ คนได้แบ่งเป็น ๒ ช่วง และสังเกตการเล่านิทานก่อนนอนกับเด็กปฐมวัยจำนวน ๕ คน ในการจัดกิจกรรมนือทานิทานที่ใช้เป็นแบบพื้นบ้านและนิทานอีสป
- เครื่องมือที่ใช้ในการสังเกต ได้แก่ การจดบันทึก นิทาน รูปภาพในนิทาน
- การเปลี่ยนแปลงทางด้านภาษาพูด เด็กเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงขึ้นเรื่อย ๆ จากการพูดออกเสียงไม่ค่อยชัดและการเล่าเรื่องที่ยังไม่เป็นเรื่องราวจนเริ่มชัดเจน และเป็นเรื่องราวได้มากขึ้น สามารถสื่อสารกับเพื่อนและครูได้ดียิ่งกว่าเดิม มีความสนุกสนานเพลิดเพลินและมีความสนุกสนานในการฟังนิทาน

อภิปรายผล

การทำผลงานวิจัยในครั้งนี้ ผลการสังเกตการณ์จัดกิจกรรมการเล่านิทาน ด.ช. เอ ,ด.ญ. บี , ด.ญ. ซี , ด.ช. ดี (นามสมมติ) มีพฤติกรรมการพูดชัดขึ้น แสดงให้เห็นว่านิทานมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางด้านการพูดของเด็ก (จิตราภรณ์ เตมียกุล ๒๕๓๑ : ๕๔) กล่าวไว้ว่าการฟังนิทานของเด็กปฐมวัยโดยใช้ภาษาภาพประกอบและหุ่นมือให้เด็กได้แสดงความรู้สึกผ่านสื่อและการพูดได้อย่างสนุกสนาน (เกริก ยุกพันธ์ . ๒๕๓๙ : ๘๗) กล่าวไว้ว่า การเล่านิทานเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อพัฒนาการด้านต่าง ๆ ทุกวัน เด็กสามารถพัฒนาสติปัญญา อารมณ์ ภาษา สังคม บุคลิกภาพ ตลอดจนความคิดสร้างสรรค์

โดยใช้นิทานเป็นสื่อในการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ หนังสือนิทานเป็นส่วนหนึ่งของการส่งเสริมการเล่าเรื่องราวตามจินตนาการ ผู้ฟังมีการตอบสนองในการฟังนิทาน อยากรับรู้และสามารถบอกเรื่องราวในนิทานได้ สามารถบอกให้ผู้อื่นเข้าใจในเรื่องราวที่ตนเองเล่า และมีจินตนาการฟังนิทานที่ผู้อื่นเล่าให้ฟังอย่างซื่ออย่างเช่น อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ กล่าวไว้ว่า หากอยากให้เด็กฉลาดหลักแหลมต้องเล่านิทานให้เขาฟัง และหากอยากให้เขาฉลาดหลักแหลม ต้องเล่านิทานให้เขาฟังมาก ๆ การเล่านิทานซ้ำ ๆ จะช่วยให้การเชื่อมต่อของเซลล์สมองมีประสิทธิภาพมากขึ้นมีจินตนาการ การคิด การพูดได้อย่างต่อเนื่อง

ดังนั้น หนังสือนิทานจึงเป็นส่วนหนึ่งของการคิดและพูดนำไปสู่การเขียน อยากรอ่าน ชื่อหนังสือนิทานในแต่ละเรื่อง ได้ ผู้เล่าจึงต้องให้เด็กได้ดูหนังสือนิทานแล้วเล่าสิ่งที่ตัวของผู้อ่านอยากบอกเล่าให้ผู้อื่นฟังเป็นการพัฒนาการทางการพูดให้ดีขึ้น

ข้อสังเกตที่ได้จากการวิจัย

- เด็กมีพัฒนาการทางการสื่อสารกับผู้อื่นได้ชัดเจนขึ้น
- การจัดกิจกรรมการเล่านิทานโดยใช้รูปภาพประกอบที่หลากหลายเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น
- เด็กส่วนใหญ่มีความสนใจ และร่วมกิจกรรมอย่างมีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลิน
- เด็กกล้าแสดงความคิดเห็นออกมาทางการพูดได้มากขึ้น

การสะท้อนผลการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

- นิทานสามารถนำไปใช้กับกิจกรรมได้หลายกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสุขสนุกสนานเพลิดเพลิน
- จากการที่ได้จัดกิจกรรมการเล่านิทานโดยใช้หนังสือนิทาน เพื่อให้เด็กเกิดสิ่งเร้าและดึงดูดความสนใจ และเกิดการตอบโต้ทางการพูด
- การเลือกหนังสือนิทานควรมีสีสันสวยงามหน้าสนใจ
- ผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียนควรนำผลงานไปเผยแพร่ให้กับผู้สอนท่านอื่น ๆ นำไปใช้เป็นแนวในการทำวิจัยในชั้นเรียนในโอกาสต่อไป

เครื่องมือในการวิจัย

ครั้งที่ ๑
แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมทางด้านการพูด

วันที่ ๕ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖

ค.ร. / ค.ญ. น้อยเอ และเพื่อน นิ่งฟังดูเล่านิทานกัน อย่างทึ่งใจ
น้อยเอ จะตอบคำถาม และ ฟังของในรูปภาพประกอบที่อยู่ในนิทาน
นิทานเรื่องต่างๆ แต่ น้อยเอ พูด คำว่า "จิ้งจอก" ไม่ได้ชัด

ผู้บันทึก น.ส. ศุภรดาพรไพฑูริย์ มวลีซ้อน

ครั้งที่ ๑๐
แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมทางด้านการพูด

วันที่ ๑๕ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖

ค.ร. / ค.ญ. น้อยเอ ทั้งในวันทนน เรื่อง "จิ้งจอกน้อย" มากยิ่งขึ้น
และ พยายามพูด และ ออกเสียง ทนดู คำว่า "จิ้งจอก" ได้ชัดเจน
และ สามารถเล่าเรื่องราว ใน นิทาน ได้ ตลอดวัน

ผู้บันทึก น.ส. ศุภรดาพรไพฑูริย์ มวลีซ้อน

ครั้งที่ ๑
แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมทางด้านการพูด

วันที่ ๕ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖

ค.ร. / ค.ญ. น้อยเอ ฟังเพื่อนทนน เรื่อง "ลูกขลุ่ยสีลมศักดิ์" มาก
และเป็นข้อสงสัยถาม และ ฟังคำตอบในภาพประกอบในนิทาน แต่ น้อยเอ
จะพูด คำว่า "ขลุ่ย" และ ออกเสียง ไม่ชัดเจน

ผู้บันทึก น.ส. ศุภรดาพรไพฑูริย์ มวลีซ้อน

ครั้งที่ ๑๐
แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมทางด้านการพูด

วันที่ ๑๕ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖

ค.ร. / ค.ญ. น้อยเอ ฟังเพื่อนทนน เรื่อง "ลูกขลุ่ยสีลมศักดิ์" ช้อยๆ จน
ทั้งใน น้อยเอ ได้ พยายามพูด และ ออกเสียง ทนดู ช้อยๆ ขึ้น
ทำให้ น้อยเอ ออกเสียง ได้ ชัดเจน มาก ขึ้น

ผู้บันทึก น.ส. ศุภรดาพรไพฑูริย์ มวลีซ้อน

ภาพกิจกรรม

ภาพกิจกรรม

หนังสือนิทาน

